

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

51. Longè dissita enuntiat Xauerij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

rum studio flagranti. At enim Pereira sub mercatore regios animos, & Apostolici hominis virtutem gerens; difficultatem hanc illico complanauit; nauim ad hoc suam, & quicquid in bonis haberet Deo ciuique famulo addixit; impetraret Pereiræ Xauerius à Prorege hanc legationem, Pereiram suo ære illam obiturum. Restabat de naui qua eam obiret vindendum, Malacam enim ferebat rumor obsidione dira premi; vbi eò venissent, nauim illam suam continuò in ysus bellicos abducendam. Nec erat Pereiræ inanis hic metus; nec enim solum obsessa captaque, sed magna etiam ex parte diruta fuerat Malaca, vt ei vir sanctus, vates nimium verax prænuntiauerat. Profligatissimam hanc urbem anno 1551. mense Iunio Rex Gentanæ terra marique oppugnauit, admoto exercitu duodecim millium, ex Malais, & Gais collecto, à quo urbis partem agré tutatus est Petrus Sylua, armorum Praefectus, & Egidius Fernandes Cartallius, qui è regno Chedæ, tribus nauibus egregie armatis auxilio accurrerat. Obsessos intus dira fames, quam fortis hostes premebat arctius; aqua præter pluuiam nulla, & hæc admodum parca, parcus distribuebatur; impressiones simul omni ex parte assidue, Gais fessos Malaos subsidiaria pugna, per mutuas vices leuantibus. Patres illic è nostris pauci, multorum operam charitate eximia supplebant. Nufquam ad muros concursus, aut conflictus, quin frontem, aut medium agminis tenebant. Franciscus Peres mira præ alis edebat, crucifixi effigie quam à Xauerio in Iaponiam soluente olim accepérat. Semel turma Gaiorum ferociter, machinarum explosionem, & fluum præteructa propugnaculum occuparat, ex quo videbatur nulla vi deturbanda; Peres de genibus coram crucifixo, quem trunco arboris illigarat, dum propulsandis inde barbaris insistunt Lusitani, orans hæsit, obtinuitque à Deo tam faustam victoriam, vt surgens receptum ab iis propugnaculum viderit, & trecenta humi hostium cæsorum cadavera. Sed intestinis sceleribus aduersus Malacam atrocius omni hoste furentibus, transponata illius regione vi summa potitus Rex barbatus, direptione, incendiis, cædibus, omnia perdidit; Lusitani plus centum necati, in arcem superstites ducenti numero confugere, incolarum ad multa millia in ferniretum rapta; præda decies centenis millibus nummorum fuit. Pugnabat Funaj Xauerius aduersus Bonzios, dum Mahumetanus Malacam impugnarer; cognouit diuinitus eius periculum, hortatus est ad redditum celerem Lusitanos, fore alioqui opem eorum nimis seram, resque urbis obsessæ in extremis stare. Sed cum ferri tam procul, tam velox subsidium non posset, curare illud apud Deum magna precandi contentione laborauit; habeturque pro re minimè dubia, vt illatum urbi, ad emendationem supplicium, Deus illi priusquam infligeretur monstrare noluit, ne precum suarum efficacitate vibratum depelleret; sic arcis periculum ei postea indicasse, vt hoc suis meritis dissiparet. Hostes partim medio Septembri, Nouembri partim ineunte, coniecta in naues raptim præda, fugientibus similes abiere. Quod item Deus famulo patefecit, cum Pereiræ,

vt

§ I
Longè diffita
enuntiat Xa-
uerij.

ut aiebam, de naui sollicito respondit, nequaquam ad bellum reposcendam, cum esset Malaca ab obsidione, & hostibus penitus soluta. Timendum supererat, ne prouecto ultra modum anno, Malacæ nauis deesset in Indiam, quod erat Sinensi legationi vehementer incommodaturum ob expectandum nempe ex India nauium redditum, & mensem mari opportunum: nec licebat Pereiræ Cocinum Malaca contendere, quod obstricta fide cogeretur Sundæ piper in nauem imponere. Vtrumque Deus hoc metu liberavit, edoctusque ab eo Xauerius, Pereiram disserit docuit; In portu Malacensi solam nauem restare; eam esse Antonij Pereiræ; sublaris antemvis, vna solùm teneri ancora; Cocinum verius in procinctu esse; cognito Iacobi Pereiræ Sincapuræ in fretum aduentu, triduum adhuc substituram, quæ miro deinceps, & distincto successuum ordine impleta videbimus.

Sanciano Malacam eiusmodi collocutione pie otium fallebat cum Pereira Xauerius, perinde ipse, loco, & temporibus dissita nuntians, ut si suis illa spectasse oculis; cum ecce tibi ortu repantino formidolosus ille Typho, de quo alias à nobis scriptum; cœpit vt solet, suos illos in gyros exporrigi, tum colligere sese, atque in morem turbinis contului, & tam æstuofuro, vndas subruere, vt eas in cœlum attrolleret, nautæ pariter vt vectores de se æcum putare; Pereira præ omnibus, venti eius, periculique scientior; omnes ad Sanctum confugere; obtestari vt respiceret miseros, & pro ijs fortiter intercederet apud Deum, alioqui rem esse deploratam, intumescente horribilium in momenta mari, & Typhone nauim propius arctante. Ad hæc silentio sededit Xauerius, & cum aliquandiu hæsisset orans, prodit ad eos, vultu beatum Angelum referente; Pereira coram, & nautis, elato brachio, naui beneprecatur, aiens *Nauim sanctæ Crucis* (erat id nauis nomen) *mari numquam pericitaturam*, sed quo fabricata fuerat loco, illic sua sponte dissoluendam: subdit vero dolere, de altera qua simul ex portu exisset, quod idem non posset affirmare, breuique illius de infasto cursu cognituros, cui oraculo primam fidem mox fecit Typhonis aliò deflexa rabies, & procellæ paulatim detumescens furor; nec multò post fluitans nauis sociæ gaza quam typho depresserat, & passim cum eius armamentis vectorum cadavera, in quibus tam felix quam rara fors nautarum duorum, quos vii tabula affixos, & adhuc spirantes Pereira in nauim sustulit, festa omnium gratulatione: toto denique Oriente portus omnes peruersit admiranda fama, nauis Sanctæ crucis, nullo vñquam casu passuræ naufragium, quod eam P. magister Franciscus fausta sua adprecatione consecratam munisset. Exia priscaen oblita nomenclationem, Sancti viri nauis perpetuo dici; quocumque appelleret, occursu, plausuque populi, & aliarum nauium explosis machinis, venerabundè salutari; conducti naulis profusionibus certatim, premi exterius, infercirique intus oneribus supra molis sue, pondus modumque mensura, nullo infortunij cuiusquam aut metu, aut suspicione; annos triginta superstes

Ecc 2 Xauerio

§ I
Prædicit duas
nauium,
alteram nun-
quam, alteram
breui peritu-
ram.